

DE SLACHTOFFERS VAN DEN WATERSNOOD.

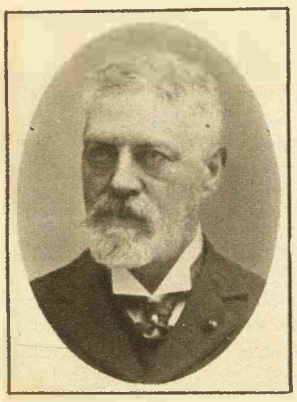
Te Egmond aan Zee zijn door de goede zorgen van hulpvaardige menschenvrienden een tachtigtal Volendammer kinderen gehuisvest. Wij geven hierboven een tweetal foto's van de kleinen, die zich in hun nieuwe omgeving reeds zeer goed thuis voelen. Links: het groepje poseerend voor onzen fotograaf. Rechts: de kleinen spelen „patertje langs den kant". (*V.F.B.*)

Een snelle blik volgde uit de bruine door lange wimpers beschaduwde oogen.

„Toch niet .... Johan .... Johan van Teilingen?"

„Ja! Het verwonderde mij dat u mij niet herkende."

„Wel neen! Ik zou je nimmer herkend hebben! Het is zooveel jaren geleden, sinds ik je het laatst zag."

B. L. GOMPERTZ. †

H. D. MISPELBLOM BEYER. †

Te Amsterdam overleed in den ouderdom van 67 jaar de heer B. L. GOMPERTZ, oudste firmant der bankiersfirma Wertheim en Gompertz. — De heer H. D. MISPELBLOM BEYER, Ambachtsheer van Zuid-Scharwoude, oud-lid van de Provinciale Staten van Gelderland, is op 74-jarigen leeftijd te Haarlem overleden.

„Tien jaar. Eerst ging ik naar de militaire school en daarna naar Indië!"

„Wat een lange tijd! En je hebt woord gehouden. Je bent nu officier!"

„Ja, dat is mij gelukt."

„Werkelijk, ik ben verrast!"

„Dat doet me genoegen!"

„Waarom?"

„Er is heel wat toe noodig, om je te verrassen, ten minste, zoo was 't vroeger."

„Ah, nu zie ik je weer zooals vroeger."

„Zooals vroeger? Dat wil zeggen: ruw en ordinair."

„Zeg dat niet!" kwam het smeekend van haar lippen. „Ik beschouwde je nimmer zoo!"

„Neen," ging hij peinzend voort, „je bent altijd mijn leidster geweest. Toen we nog kinderen waren, beschouwde ik je altijd als mijn ideaal en trachtte mij zelven aan je gelijk te maken. De onbezonnen brutaliteit der jeugd; alsof iemand je ooit zou kunnen evenaren."

Opnieuw een snelle blik en een lichte blos, maar geen antwoord.

„En .... ben je nog niet getrouwd?"

„O, neen! Mama is diep teleurgesteld en vreest dat ik een oude juffrouw word, als ik telkens een aanzoek afsla."

„Dus, men heeft je ten huwelijk gevraagd?"

„O ja, meermalen, doch zonder succes."

„Goddank."

„Wat zeg je? Je spreekt zoo zacht?"

„Ik geloof dat ik niets zei."

„Zie je daar dien dikken heer met dat grijze haar? Hij heeft juist van avond een aanzoek gedaan."

„Wat? Hij is oud genoeg om je vader te wezen."

„O, dat hindert niet — tegenwoordig."

„En welk antwoord heb je hem gegeven?"

„Hé! Nu ik je in 't volle licht zie, ben je niet half zoo bruin als daarstraks. Ben je niet wel?"

„NONNI", VAN J. FABRICIUS.

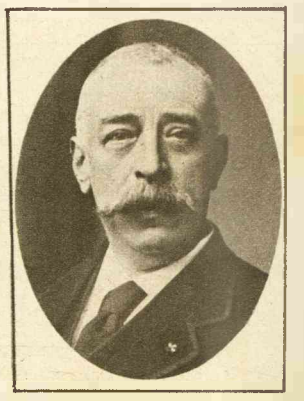
Mejuffrouw Thea West in de titelrol van Fabricius' nieuw stuk „Nonni", dat door „Die Haghespelers" wordt opgevoerd. (*Foto Couvée.*)

„O ja, perfect! Dank je! Maar .... welk antwoord gaf je dien ouden heer?"

„Antwoord? Ik? O, ik zei hem ons morgennamiddag om vijf uur te komen bezoeken. Ik moet toch iemand trouwen en daar ik om niemand iets geef, is hij net zoo goed als een ander."

HENRI HERMANS.

Mr. J. KAPPEYNE VAN DE GAPPELLO.

De heer HENRI HERMANS, Directeur van de Oratorium-vereeniging en Lauwerkrans te Maastricht, is benoemd tot Directeur der Stedelijke Muziekschool en tot Dirigent van het Stedelijk Orkest aldaar. (*foto G. Braun.*) Tot lid der Eerste Kamer is benoemd de heer Mr. J. KAPPEYNE VAN DE CAPPELLO.

„Waarom zuchtte je dan?"

„Deed ik dat? Ik was het mij niet bewust. Men zucht niet in gezelschap, dat behoort niet tot den goeden toon."

„Dat zegt men. In gezelschapskringen heeft men geen gevoel en geen hart ...." — „Dat is zoo!"

„Of men *beweert* geen hart te hebben."

„Je wordt een philosoof, Johan."

„Dank je ..."

„Och .... ik vergat .... ik bedoel: mijnheer Van Teilingen. Je deed me bijna terugdenken aan vroeger jaren, toen jij Jan en ik Stans was in smerigen boezelaar en gescheurden rok."

„En oprechte harten en eerlijke oogen. Thans zijn we juffrouw Wiersma, in diamanten en kant, op 't punt een ouden man te huwen, omdat hij gefortuneerd is, en de heer Van Teilingen, eerste luitenant bij de Artillerie, met goudgalon en sporen en bitterheid in het hart."

„Jan .... mag ik je weer Jan noemen?" — De bruine oogen keken hem trouwhartig aan. „Ik ben zoo blij je weer terug te zien. Wil je mij een hand geven op je oude impulsieve manier?"

De robuste soldaat nam het witgeschoeide handje in zijn vuist en hield ze vast.

„Jouw blijdschap haalt niet bij de mijne. Naar dit oogenblik heb ik jarenlang uitgezien."

„Het was erg lief van je al dien tijd aan mij te willen denken...: Je hebt nog steeds mijn hand vast."

„Dat weet ik! Ik ben niet zoo verstrooid als je wellicht denkt."

„Oh!"

„Mag ik je komen bezoeken? Ja? Morgennamiddag om half vijf."

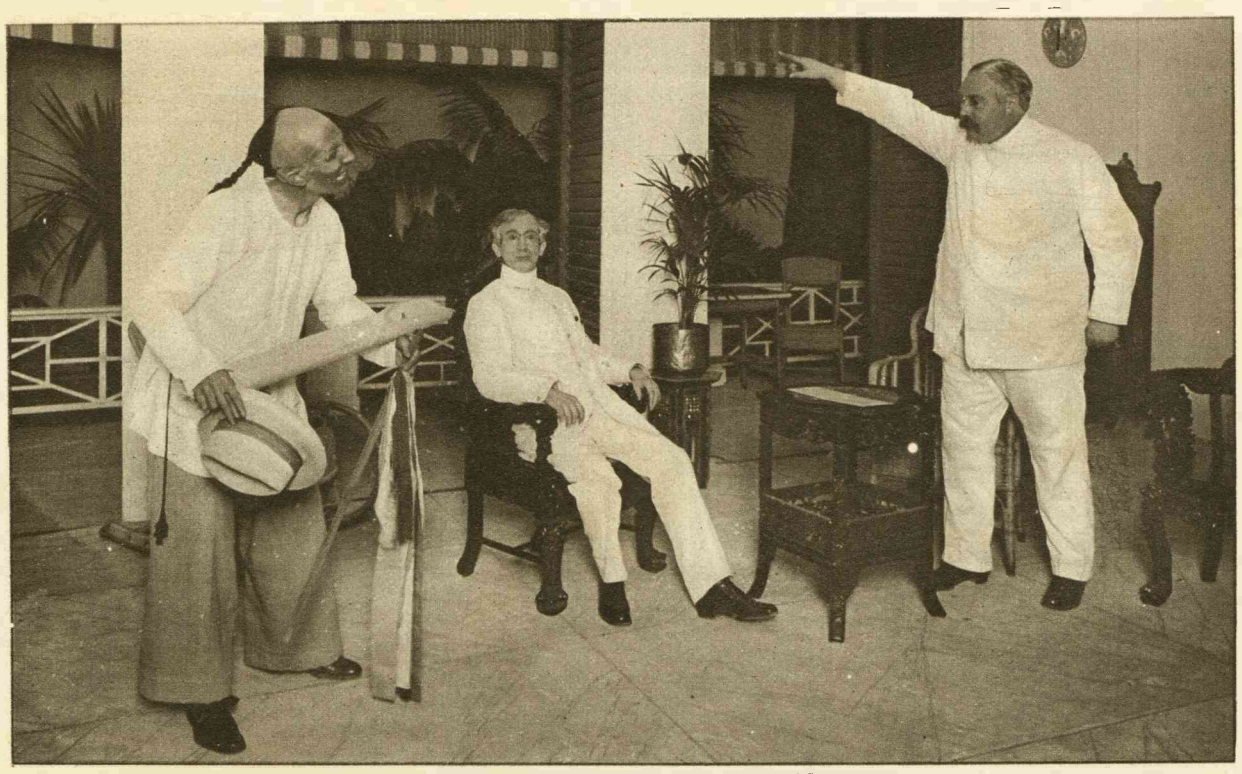
„Zeker, maar misschien is Mama dan nog niet thuis. Kom om vijf uur." — „Neen, dan komt die oude heer!"

„O ja, dat vergat ik!"

„En ik wil hem vóór zijn."

„Ja, Jan, doe dat. Goeden nacht."

„Goeden nacht, Stans, lieveling, tot morgen!"

„NONNI", VAN J. FABRICIUS.

Eenige medespelenden uit het nieuwe tooneelspel van J. Fabricius, dat door „Die Haghespelers", directeur Ed. Verkade, wordt ten tooneele gebracht. V. l. n. r.: Een Chineesch koopman - Herman Kloppers; Wachtenregel (Ass.-Resident) - Co Arnoldi; Roeblaar (Administrateur) - Anton Roemer. (*Foto Couvée*).

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.